

Λεάνδρου ἐπισκόπου Σεβίλλης

οὔ ἡ μνήμη τῆ 27ῆ Φεβρουαρίου ἢ τῆ 13ῆ Μαρτίου.

ΟΛΓΙΟΣ πατήρ ἡμῶν Λεάνδρος ἐπίσκοπος τῆς Σεβίλλης ἐν Ἰσπανίᾳ, (διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας καί φωτιστής τῶν Ἰσπανῶν), ἔζησε τὸν 6ον μ.Χ αἰώνα καί ἦταν γόνος ἀριστοκρατικῆς οἰκογένειας. Ὁ πατέρας του ἦταν δούκας καί κατήγετο ἀπὸ βυζαντινὴ γενιά, ἐνῶ ἡ μητέρα του ἦταν πρωτότοκη κόρη τοῦ Βησιγόθου βασιλιά Λεβιγκίντ πού βασιλεύε στή Σεβίλλη, πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῶν Βησιγόθων. Πολύ νωρὶς ἀσπάστηκε τὸν μοναχικὸ βίον καί διακρίθηκε γιὰ τὴν μόρφωση καί τίς ἀρετὲς του. Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἡ Ἐκκλησία τὸν κατέστησε μητροπολίτη τὸ 579 μ.Χ. Σύστησε θεολογικὴ Σχολὴ προορισμένη στὴ διάδοση τῆς ὀρθοδοξίας ἀλλὰ καί στὴν καλλιέργεια τῶν ἐπιστημῶν καί τῶν τεχνῶν γενικά, μέσα στὸ λαὸ τοῦ τότε βάρβαρου ἀκόμα βασιλείου. Οἱ δύο βασιλόπαιδες Χερμενεγκίλντ καί Ρεκαρέντ, ἀνηψιοὶ του ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς μητέρας του ἦταν μεταξύ τῶν μαθητῶν τοῦ ἁγίου Λεάνδρου. Ὁ Χερμενεγκίλντ ἀνατράφηκε μὲ τὰ νάματα τῆς ὀρθοδοξίας. Ἡ πίστη του στὴν Ἐκκλησία δυναμώθηκε πρὸ πολλοῦ χάρις στὴν εὐσεβὴ του γυναῖκα Ἰνγκαρντ, κόρη τοῦ βασιλιά τῶν Φράγκων Σιγβεέρτου. Ὅταν ὁ πατέρας του, μεταφέροντας τὴν πρωτεύουσά του στὸ Τολέδο, τοῦ ὅρισε γιὰ διαμονὴν τὴ Σεβίλλη, ξέσπασε διωγμὸς κατὰ τῶν Ὀρθόδοξων. Ὁ αἰρετικὸς Λέβεγκιλντ ἤλθε σὲ σύγκρουση μὲ τὸν Ὀρθόδοξο γιὸ τοῦ Χερμενεγκίλντ. Ἦταν τέτοια ἡ ἔνταση τοῦ διωγμοῦ καί τῆς μανίας τῶν

αίρετικῶν πού ὅπως γράφεται «δέν ἔβλεπε κανείς πουθενά ἐλεύθερο ἄνθρωπο καί ἡ ἴδια ἡ γῆ ἔχασε τήν παλιά της γονιμότητα». Ὁ αίρετικός βασιλιάς πολιόρκησε τή Σεβίλλη καί ἔκλεισε σέ σκοτεινή φυλακή τό γιό του ὅπου καί τόν στραγγάλισε τήν ἡμέρα τοῦ Πάσχα τοῦ 586 μ.Χ.

Τήν ἐποχή αὐτή, λίγο πρὶν ἐξοριστεῖ καί αὐτός μαζί μέ ἄλλους ὁμολογητές τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ἅγιος Λεάνδρος ἔφυγε στήν Κωνσταντινούπολη, γιά νά ζητήσῃ τή βοήθεια τοῦ αὐτοκράτορα. Ἐκεῖ γνώρισε τόν μελλοντικό πάπα ἅγιο Γρηγόριο τό Μέγα καί συνδέθηκε μαζί του μέ δυνατή φιλία. Ὅταν ὁ διωγμός κατά τῶν Ὁρθοδόξων ἔφτασε στό ὕψιστο σημεῖο τῆς ἔντασῆς του, ὁ βασιλιάς Λέβεγκιλντ προσβλήθηκε ἀπό θανατηφόρο ἀσθένεια, ἔλλαξε στάση, προσκάλεσε τόν ἅγιο Λεάνδρου στήν ἐπιθανάτια κλίνη του καί ἀφοῦ μετανόησε, τόν παρακάλεσε νά κατευθύνει τό διάδοχο τοῦ Ρεκαρέντ πρὸς τήν ἀληθινή ὀρθόδοξη πίστη. Ὁ νέος βασιλιάς ὑπάκουος στόν παλιό δάσκαλό του μεταστράφηκε καί ἀνέλαβε ἀμέσως νά συγκαλέσει τήν Τρίτη ἐν Τολέδῳ Σύνοδο, ὅπου ἀνάγνωσε ἐνώπιον ὅλων τήν ὁμολογία πίστεως στίς ἀποφάσεις τῆς Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς Νίκαιας καί ἀνακοίνωσε ὅτι οἱ λαοί τῶν Γότθων καί Σουέβων ἐνωμένοι ἐπανέρχονται στήν ἐνότητα τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἅγιος Λεάνδρος ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ πρόεδρος αὐτῆς τῆς Συνόδου ἀφιέρωσε πλέον τήν υπόλοιπη ζωή του στή διδασκαλία τοῦ ποιμνίου του μέ τό φωτισμένο του παράδειγμα κατ' ἀρχήν, ἀλλά καί μέ τά ἐμπνευσμένα γραπτά του. Προετοίμασε ἀκόμη τόν ἀδελφό του, ἅγιο Ἰσίδωρο, νά γίνει ὁ διάδοχός του στό θρόνο τῆς Σεβίλλης καί ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἰσπανίας. Βοήθησε ἀκόμη τήν ἀδελφή του ἁγία Φλωρεντίνη νά γίνει ἰδρύτρια καί ἡγουμένη σαράντα μονῶν μέ χιλιάδες μοναζουσῶν, γράφοντας γι' αὐτήν μοναχικό τυπικό πού ἀπό τότε καλεῖται «κανὼν τοῦ ἁγίου Λεάνδρου». Ὁργά-

νωσε επίσης τή θεία λατρεία τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἰσπανίας, θέτοντας τά θεμέλια τῆς θείας λειτουργίας πού ὀνομάζεται «μοζαραβική».

Ὁ Ἅγιος ἐπίσκοπος τῆς Σεβίλλης, ἀφοῦ ὑπέμεινε πολλές ἀντιξοότητες καί δοκιμασίες παρέδωσε τήν ἁγία ψυχή του στόν Κύριο στίς 13 Μαρτίου τοῦ ἔτους 600 ἢ 601 μ.Χ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ διά πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Σου ἐλέησον ἡμᾶς καί τόν κόσμον σου. Ἀμήν.

Μεγαλυνάριον

Ὁ ἐν ἱεράρχαις Σύ θαυμαστός
πρόεδρος Σεβίλλης
ὀρθοδόξων ὁ στηριγμός·
Λεάνδρε παμμάκαρ,
τό πλανηθέν ἀρνίον,
ὀδήγησον Σπανίαν
εἰς τās ἀρχαίας πηγάς.